

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 49), התשמ"ג—1983 *

1. תיקון סעיף 127 א127 בסעיף 127 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968¹ (להלן — החוק העיקרי), בוגדרת "עולה", במקום "עברה שנה" יבוא "עברו שנתיים".
2. תיקון סעיף 127 ב2127 בסעיף 127 ב(ב) לחוק העיקרי, במקום "השנה" יבוא "תקופת השנתיים".
3. תיקון סעיף 127 ג1027 בסעיף 127 ג(ה) לחוק העיקרי, במקום "127 ד(ה) ו-127 יג(ב)" יבוא "127 ד(ה), 127 יא, 127 יג(ב) ו-127 טז".
4. תיקון סעיף 127 ד127 בסעיף 127 ד(א) לחוק העיקרי —
 (1) בפסקה (1), במקום "בעד 100" יבוא "בעד 75";
 (2) בפסקה (2), בסופה יבוא:
 "היה הזכאי עולה, דיו ששולמו דמי ביטוח אבטלה בעד 125 ימי עבודה תוך 540 הימים האמורים."
5. תוספת סעיף 127 אחריו סעיף 127 י לחוק העיקרי יבוא:
 "127 יא. על אף האמור בסעיף 127 י, דמי האבטלה ליום לחייל כאמור בסעיף 127 יג(ב) (2) לא יעלו על החלק ה-25 מסכום השווה ל-80% משכר המינימום או מהכנסת המינימום, כפי שנקבעו בהסכם קיבוצי כללי כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז—1957², בין ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של העובדים במדינה לבין ארגון מעבידים שלדעת השר הינו ארגון יציג ונוגע בדבר."
6. תיקון סעיף 127 ו127 בסעיף 127 ו לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
 "(ב) (1) השכר היומי הממוצע לגבי חייל יחושב לפי השכר שממנו מגיעים דמי ביטוח אבטלה בתקופת השנה שקדמה לתאריך הקובע;
 (2) עבד החייל תוך השנה האמורה פחות מחדש ימים, יחושב השכר היומי הממוצע לגביו לפי מחצית השכר הממוצע."
7. תיקון סעיף 127 ז127 בסעיף 127 ז(ב) לחוק העיקרי, בסופו יבוא:
 "וכן לקבוע בתקנות הוראות מיוחדות בדבר הזכאות לדמי אבטלה, שיעורם ותשלומם בפרק הזמן שבו הוארכה התקופה כאמור, הכל לגבי כלל המובטלים או לגבי סוגים מהם."
8. תחלפת סעיף 127 ט127 במקום סעיף 127 ט לחוק העיקרי יבוא:
 "דמי אבטלה למי שנמצא בהכשרה מקצועית 127 טז. (א) זכאי שנשלח להכשרה מקצועית ישולמו לו בעד כל תקופת ההכשרה דמי אבטלה בסכום השווה להפרש שבין

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באב התשמ"ג (26 ביולי 1983); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בח"ח 1599, התשמ"ג, עמ' 4.
 1 סי"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשמ"ב, עמ' 202; התשמ"ג, עמ' 59.
 2 סי"ח התשי"ז, עמ' 63.

התשלומים הניתנים לו בהכשרה המקצועית לבין מלוא דמי האבטלה שהיה זכאי להם אילו היה מובטל.
(2) השר רשאי לקבוע בתקנות סוגים של הכשרה מקצועית שבהם לא יהא בתשלומים הניתנים בהכשרה המקצועית כדי להשפיע על הזכאות למלוא דמי האבטלה, והכל לפי מבחנים וסייגים שנקבעו.

(ב) השר רשאי לקבוע בתקנות תנאים לתשלום דמי אבטלה לפי סעיף זה.

(ג) הוראות סעיפים 127א, 127ב ו-127טו לא יחולו על מי שמקבל דמי אבטלה לפי סעיף זה."

תיקון סעיף
127טו

9. בסעיף 127טז לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א), במקום הגדרת "השיעור לחייל" יבוא: "השיעור לחייל" — שיעור דמי האבטלה שהיה משתלם לחייל לפי סעיף 127ג (ב) (2) אילולא האמור בסעיף 127א";

(2) בסעיף קטן (ד), במקום "המענק לפי סעיף זה" יבוא "מענק לפי סעיף זה, לרבות מענק חלקי";

(3) בסעיף קטן (ה), במקום "143א" יבוא "127טז3";

(4) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) השר רשאי, אם נראה לו שהדבר דרוש לצרכי המשק ולעידוד תעסוקה בעבודה מועדפת של חיילים ששוחררו משירות סדיר על פי חוק שירות בטחון, התשי"ט—1959 [נוסח משולב]³, לקבוע בתקנות, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, כללים ותנאים למתן מענק, לרבות מענק חלקי, בשיעור שנקבע לפי סעיף זה, למי שלא מתקיים בו התנאי שבסעיף קטן (ב) (1); תקנות כאמור יכול שיהיו כלליות או לפי סוגים של עבודה מועדפת או לפי מקומות גיאוגרפיים של עבודה מועדפת ולתקופה שתקבע."

10. אחרי סעיף 127טז לחוק העיקרי יבוא:

127טז. (א) הזכאי לדמי אבטלה ובעד אותו זמן יש לו הכנסה מקיצבה עקב פרישה מהעבודה — לא יעלו דמי האבטלה המשתלמים לו לפי פרק זה, בעד כל יום של אבטלה, על השיעור השווה להפרש בין שכרו היומי הממוצע לפי סעיף 127ג לבין הכנסתו היומית מהקיצבה האמורה.

(ב) השר יקבע בתקנות דרכי חישוב ההכנסה היומית כאמור בסעיף קטן (א).

דמי אבטלה
למקבל קיצבת
פרישה

127טז. (א) הזכאי לדמי אבטלה ובעד אותו זמן יש לו הכנסה מעבודה או ממשלח יד, תנוכה ההכנסה הממוצעת היומית מהעבודה או ממשלח היד מדמי האבטלה המגיעים לו ליום.

דמי אבטלה למי
שיש לו הכנסה
מעבודה או
ממשלח יד

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), זכאי לדמי אבטלה העובד בעבודה שהציע לו שירות התעסוקה ושאינה עבודה מתאימה לפי סעיף 127, לא יפחתו דמי האבטלה ליום מההפרש שבין ההכנסה הממוצעת היומית מהעבודה לבין סכום השווה ל-75% מהשכר היומי הממוצע ששימש בסיס לחישוב דמי האבטלה."

11. סעיף 143א לחוק העיקרי — בטל.

ביטול סעיף
143א

12. תחילתו של חוק זה ב-1 לחודש לאחר פרסומו.

תחילה

אהרן און
שר העבודה והרווחה

מנחם בגין
ראש הממשלה

תיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג—1983 *

1. (א) לא יעשן אדם במקום המפורט בתוספת (להלן — מקום ציבורי).
(ב) לא יחזיק אדם במקום ציבורי סיגריה, סיגרילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים.
(ג) שר הבריאות באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת רשאי לשנות בצו את התוספת.
2. (א) המחזיק למעשה של מקום ציבורי, למעט מעלית לנשיאת בני אדם בבית מגורים, יקבע בו שלטים המורים על איסור העישון, ויחזיקם במצב תקין.
(ב) יצרן או יבואן של מעלית המיועדת לנשיאת בני אדם בבית מגורים יקבע בה, לפני הכנסתה לשימוש, שלט המורה על איסור העישון במעלית.
(ג) שר הבריאות יקבע בתקנות הוראות בדבר צורתם של השלטים, מספרם, גודלם, תוכנם, דרכי קביעתם, המקומות שבהם יותקנו והחובה להאירם.
3. (א) בתחומה של רשות מקומית, להוציא מועצה אזורית, שיש בה יותר מחמישה בתי קולנוע, יכול שיהיה בית קולנוע אחד שבחלק ממנו שהוקצה לכך לא יחולו הוראות איסור העישון בעת הקרנת סרטי קולנוע.
(ב) מועצת הרשות המקומית תקבע את בית הקולנוע כאמור בסעיף קטן (א), מבין המחזיקים של בתי הקולנוע, לפי כללים ולתקופה שיקבע שר הבריאות.
(ג) המחזיק למעשה של בית קולנוע שנקבע כאמור בסעיף קטן (ב) יקבע בסתח בית הקולנוע הודעה על היתר העישון בחלק ממנו שהוקצה לכך.

איסור עישון

קביעת שלטים

היתר עישון
בבית קולנוע

* נתקבל בכנסת ביום ט"ז באב התשמ"ג (26 ביולי 1983); הצעות החוק ודברי הסבר פרסמו בה"ח 1632, התשמ"ג, עמ' 195.